

אוניבר טוויסט בהוד-השרון

של המדריך ציון שמע אל מנהל אגף החינוך בעיריית תל-אביב ואל המפקחת על מוסדות עיריית תל-אביב, עופרה אר פיר, פנה אליהם אברהם שוורץ, וטען כי "ציון גורם להערכת אווירת המוסד, ולשיבוש יחסי-העבודה התקינים." ציון שמע, העובד במוסד מזה שמונה שנים ומשמש גם מוכר ועדה-עובדים של עובדי המוסד דות-לילדים בעיריית תל-אביב, הואשם עלידי המנהל בהיותו "חסר כישורים למלא תפקיד של רכז חינוכי".

לפני למעלה מחמש שנים. החניך מאיר שטיינר עזב את המוסד כבר לפני שש שנים, וכיום הוא בן 21. אבל בעיריית תל-אביב הוא עדיין רשום כחניך המוסד, וה' מנהל מקבל תמורתו 1.050 לירות מדי חודש.

בנוסף האשימו המדריכים ציון ושימעון את מנהל המוסד, בהעסקת עובדים נעדרים הכשרה מתאימה לטיפול בילדים טעוני טיפוח. אחד המדריכים, קלימו גרבי, הוא בעל השכלה עממית בלבד. באחרונה הוא שם בהקרנת סרטים פורנוגרפיים בחדרו שבמוסד לעיני מדריכים ומדריכות. הכשרתה של הפסיכולוגית של המוסד, בתיה גוטליב, אף היא שנויה במחלוקת. היא נתקבלה רק תודות לקשרים אישיים עם המנהל. טען שמעון רייך.

"הכל התחיל מזה שאברהם שוורץ הת' תים ילדים על טפסי קבלת דמי-כיס, סיפר שימעון הממושקף. הטפסים היו

המנהל

אברהם שוורץ, מנהל המוסד לילדים קשי-חיי נוד גבעתי-הוד, בהוד-השרון. בעבר נתגלו במוסד איסדרים ומעשי-שחיתות, הקשור רים בניהולו הלקוי של המוסד לילדים.

תפקידו החינוכי בהצלחה רבה." לעומת זאת המליץ המבקר להעביר את ציון שמע לתפקיד אחר, "עקב הידרדרות ביחסיו עם המנהל".

מיכתבים שהורו להעביר את המדריכים ציון שמע ושימעון רייך למוסדות אחרים, נתקלו בסירובם המוחלט של הנוגעים בדבר, ובהם תומכים תמר גרבי ומדריכים נוספים. שמע טוען כי הוא עובד במוסד מטעמים אידיאולוגיים. כך טוען גם שימ' עון רייך.

מדוע יש להעביר מן המוסד מדריכים מסורים, העובדים בו מסיבות שאינן כרו' כות ברווח?

הסביר גורם בכיר בעירייה שביקש להישאר בעילום-שם, משלא קיבל את אישור הדובר לשוחח על הנושא: "אנחנו רוצים לפעול רק למען הילדים. האווירה במוסד איננה בריאה, כפי שהיא כיום. שני מחנות של מדריכים מתנגחים זה בזה על גבם של 120 ילדים, שאינם מאושרים במיוחד בלא-הכני. הבעיה היא: מי יילך? כשאחד הצדדים יפרוש, אין ספק שהמוסד יתפקד היטב. כל המדריכים טובים באותה מידה.

"הגענו למסקנה משלנו, שאיננה בהכרח (המשך בעמוד 47)

את שאול מדר האשים המנהל שוורץ בכך שאינו מתאים לתפקידו. מדר הואשם באיומים על המנהל, והועבר מתפקידו. את שימעון רייך האשים שוורץ בהתנכלות אישית כלפיו, לאחר שלא נענה לתביעה חיו המוגזמות.

מבקר-העירייה, שבדק את תלונותיהם של שמעון וחבריו, הגיע למסקנה הבאה: "הביקורת קיבלה את ההסבר, כי הפעולות שנוקטות היו במגמה לקדם את תנאי החיים של חניכי המוסד, ולהקנות לילדים מסור יימים אלה ערכים, התשלומים, פיצול ה' השבונות ותשלומי-השכר לנגרים ולצבעים כאילו הם מדריכים חינוכיים, נוגדים את ההוראות הקיימות ואת סידרי המינהל התקי, אולם הדבר נעשה בידיעת המנהל האגף לחינוך בעירייה".

עוד קבע הדו"ח כי "המנהל אברהם שוורץ מסור לעבודתו, ומצליח לבצע את

זהו הילד עידי ישראל בן ה-15 (למעלה), תלמיד המוסד לילדים טעוני טיפוח בהוד-השרון, שניסה להתאבד שלוש פעמים בחודשים האחרונים

שוורץ, עד שמבקר-העירייה הורה למנהל להחליפה. מדר גילה אף הוא איסדרים בניהול-החשבונות. הוא העלה את טענותיו לפני גורמי העירייה המתאימים. אך לא עברו ימים רבים, והוא נתבקש לעזוב את המוסד. כיום הוא משמש מורה בבית-ספר למלאכה בתל-אביב.

עוד טוענים המדריכים, המורדים ב' מנהל, כי הוא מסית את הילדים נגדם. סיכם שימעון: "המנהל וחבר-עוזריו, ה' מקבלים משכורות-ענק מבלי שיעשו דבר תמורתן, תוך רישום כוזב של שעות נוספות, משבשים לחלוטין את מערכת החינוך במוסד".

עבודה מטעמים אידיאולוגיים

מ'ן העבר האחר ניצבים המנהל, אברהם שוורץ, המדריך אורן בן-אשר — שהרושם שנתקבל מן הביקור במוסד הוא כי הוא המנהל-בפועל, וצוות של מדריכים ועובדים אחרים, כמו הטבחים ועובדי-הניקיון.

אחרי שנשלח מיכתב החתום בשמו

המתנכל המדריך החינוכי אורן בן-אשר. הילד עדי, שניסה לשים קץ לחייו, כתב אודותיו בצוואתו: "הוא היכה את הילדים. אני מפחד ממנו, כי הוא רוצה לחנך אותנו במכות".

ריקים, והילדים קיבלו חצי-לירה לשבוע. באחת הפעמים, כשמילאתי את הטפסים ורשמתי את הסכום שהילדים קיבלו, כלומר חצי לירה, פנה אלי שוורץ וציווה שאכתוב כאילו כל ילד קיבל שלוש וחצי לירות. זה הסעיר והרגיו אותי מאד. הייתי ב' ילדוטי חניך במוסד, ומתוך כך כאבתי את כאבם של הילדים ואת סיבלם יותר מכל מדריך אחר כאן. והייתי רגיש לכל עוללה שנעשתה להם. המנהל, לאחר ש' התלוננתי בעירייה על המקרה, אמר לי: "אני אדאג לכך שיעבירו אותך מכאן".

הרכז החינוכי של המוסד, ציון שמע, הסב את תשומת לב המנהל והגורמים בעירייה לכך שנגרים וצבעים, העובדים עבור המוסד, מקבלים ממנו משכורות כמדריכים חינוכיים. עובדה זו פורסמה לראשונה על-ידי העולם הזה (1990). באותה קבוצה של מדריכים ששמה לה למטרה את שיפור פני המוסד והדתת המנהל, היה גם שאול מדר, מדר היה אמרכל המוסד, לאחר שקודם-לכן שימשה כתפקיד זה אשתו של המנהל, לורה

ילדי המוסד

משוטטים חופשי ברחובות המושבה הוד-השרון, ואף שול' חיים יום במעשי-גניבה. המדריכה, תמר גרבי, מספרת כי היא מתרוצצת ימים רבים בפרדסים וברחובות, לחפש אחר ילדים שנעלמו לימים שלמים. ביקורי המיטרה במוסד הפכו חזיון נפוץ, ואיש אינו מנסה לשים קץ למצב הנוכחי.